

॥ सुन्दरस्तवः ॥

.. Sundarastava ..

sanskritdocuments.org

August 3, 2016

.. Sundarastava ..

॥ सुन्दरस्तवः ॥

Document Information

Text title : sundarastava sundarakANDapratisargasaNgrahAtmakaH
File name : sundarastava.itx
Location : doc_hanumaana
Author : Atreya shrIbAlakRRiShNashAstri
Language : Sanskrit
Subject : philosophy/hinduism/religion
Transliterated by : Processed by Sowmya Ramkumar
Proofread by : PSA Easwaran psaeaswaran at gmail
Description-comments : From Hanumatstutimanjari, Mahaperiaval
Publication
Latest update : September 18, 2014
Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com
Site access : <http://sanskritdocuments.org>

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted for promotion of any website or individuals or for commercial purpose without permission.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

August 3, 2016

sanskritdocuments.org

॥ सुन्दरस्तवः ॥

जाम्बवत्स्मारितबलं सागरोल्लङ्घनोत्सुकम् ।
स्मरतां स्फूर्तिदं दीनरक्षकं नौमि मारुतिम् ॥ १ ॥
मैनाकसुरसासिंहीरतिलङ्घ्याम्बुधेस्तटे ।
पृषदंशाल्पकाकारं तिष्ठन्तं नौमि मारुतिम् ॥ २ ॥
त्रिङ्गुलशृङ्गवृक्षाग्रप्राकारादिष्ववस्थितम् ।
दुर्गरक्षेक्षणोद्धिञ्जयेतसं नौमि मारुतिम् ॥ ३ ॥
लङ्क्याऽधृष्यवाममुष्टिघातावधूर्णया ।
उक्त्वाऽऽयतिमनुज्ञातं सोत्साहं नौमि मारुतिम् ॥ ४ ॥
विविधैर्भवनैर्दीप्तां पुरीं राक्षससङ्कुलाम् ।
पश्यन्तं राक्षसेन्द्रान्तःपुरगं नौमि मारुतिम् ॥ ५ ॥
ज्यौत्स्न्यां निश्चयतिरभ्येषु हर्भ्येषु जनकात्मजाम् ।
मार्गमाणमदृष्ट्वा तां विषण्णं नौमि मारुतिम् ...
कुम्भकर्णादिरक्षोऽयत्रप्रासादावृतमुत्तमम् ।
सुगुप्तं रावणगृहं विशन्तं नौमि मारुतिम् ॥ ७ ॥
पुष्पकाभ्यं राजगृहं भूस्वर्गं विस्मयावहम् ।
दृष्ट्वाप्यदृष्ट्वा वैदेहीं द्रुःभितं नौमि मारुतिम् ॥ ८ ॥
रत्नोज्ज्वलं विश्वकर्मनिर्मितं कामगं शुभम् ।
पश्यन्तं पुष्पकं स्फारनयनं नौमि मारुतिम् ॥ ९ ॥
सङ्कुलान्तःपुरं सुप्तनानायौवतमच्छलम् ।
दृष्ट्वाप्यविकृतं सीतां दिदृक्षुं नौमि मारुतिम् ॥ १० ॥
पीवानं रावणं सुप्तं तत्पत्नीं शयनेऽन्यतः ।
दृष्ट्वा सीतेति संहृष्टं यपलं नौमि मारुतिम् ॥ ११ ॥
सुप्तस्त्रीदृष्टिनष्टात्मब्रह्मयर्थविशङ्किनम् ।
अपङ्कम्याऽऽपानभूमिं गच्छन्तं नौमि मारुतिम् ॥ १२ ॥
कालात्ययनृपकोधकार्यासिद्धिविशङ्कितम् ।
निर्विषमप्यनिर्वेदे दृष्टार्थं नौमि मारुतिम् ॥ १३ ॥
पुनर्निवृत्तौ कापेयमानुषापायशङ्किनम् ।
रामादीन् सिद्धये नत्वोत्तिष्ठन्तं नौमि मारुतिम् ॥ १४ ॥

सीतामशोकवनिकानद्यां स्नानार्थमेष्यतीम् ।
 द्रष्टुं पुष्पितवृक्षाग्रनिलीनं नौमि मारुतिम् ॥ १५ ॥
 सीतां दृष्ट्वा शिंशपाधःस्थितां यारित्रमातृकाम् ।
 मनसा राममासाद्य निवृत्तं नौमि मारुतिम् ॥ १६ ॥
 एह सीता ततो रामः छद्दृशीयं स तादृशः ।
 अन्योन्यमर्हत एति स्तुवन्तं नौमि मारुतिम् ॥ १७ ॥
 राक्षसीवेष्टितेहेयं तद्दृष्ट्वाहं नृपात्मजौ ।
 नमामि सुकृतं मेऽतीत्याश्रस्तं नौमि मारुतिम् ॥ १८ ॥
 सुप्तोत्थितं दृष्टपूर्वं रावणं प्रमदाऽऽवृतम् ।
 सीतोपखण्डकं दृष्ट्वावप्लुतं नौमि मारुतिम् ॥ १९ ॥
 रावणागमनोद्धिञ्जं विषय्यां वीक्ष्य मैथिलीम् ।
 सर्वोपमाद्रव्यद्वरां सीदन्तं नौमि मारुतिम् ॥ २० ॥
 सान्त्वेनानुप्रदानेन शौर्येण जनकात्मजम् ।
 रक्षोऽधिपे लोभयति वृक्षस्थं नौमि मारुतिम् ॥ २१ ॥
 मां प्रधृष्य सतीं नश्येरिति तद्धितवादिनीम् ।
 कडुणां रूषिणीं सीतां पश्यन्तं नौमि मारुतिम् ॥ २२ ॥
 मासद्रयावधिं कृत्वा स्मारयित्वाऽऽत्मपौरुषम् ।
 अपयातं रावणं धिक्कुर्वन्तं नौमि मारुतिम् ॥ २३ ॥
 कुलं वीर्यं प्रेम गत्यन्तराभावं विवृष्वतीः ।
 राक्षसीर्दुर्मुष्मीमुष्याः जिघत्सुं नौमि मारुतिम् ॥ २४ ॥
 कुङ्कामिर्भर्त्स्यमानां तामात्मानमनुशोचतीम् ।
 देवीं विलोक्य रुदतीं भिद्यन्तं नौमि मारुतिम् ॥ २५ ॥
 पुनर्निर्भर्त्सनपरास्वासु वेणीस्पृगङ्गुलिम् ।
 मानुष्यगर्हिणीं देवीं पश्यन्तं नौमि मारुतिम् ॥ २६ ॥
 विलपन्तीं जनस्थानाहरणाद्यनुचिन्तनैः ।
 प्राणत्यागपरं सीतां दृष्ट्वाऽऽर्तं नौमि मारुतिम् ॥ २७ ॥
 त्रिजटास्वपनसंहृष्टां रक्षःस्त्रीभ्योऽभयप्रदाम् ।
 अस्वस्थहृदयां देवीं पश्यन्तं नौमि मारुतिम् ॥ २८ ॥
 अचिरादात्मनिर्यातमदृष्ट्वोद्धन्धनोद्यताम् ।
 सीतां दृष्ट्वा शिंशपाध उद्धिञ्जं नौमि मारुतिम् ॥ २९ ॥

વામાક્ષ્યુરુભુજસ્પન્દૈનિમિત્તૈર્મુદિતાં શનેઃ ।
સીતાં શાન્તજ્વરાં દૃષ્ટ્વા પ્રહૃષ્ટં નૌમિ મારુતિમ્ ॥ ૩૦ ॥
દૃષ્ટાત્રેયં કથં સાન્વ્યોપેયાઽઽવેદ્યા ન વેદમ્યહમ્ ।
ઇતિ રામકથાખ્યાનપ્રવૃત્તં નૌમિ મારુતિમ્ ॥ ૩૧ ॥
સુપ્તે રક્ષિગણે શ્રુત્વા શુભાં રામકથાં દ્રુમમ્ ।
ઉત્પશ્યન્તીં જનકજાં પશ્યન્તં નૌમિ મારુતિમ્ ॥ ૩૨ ॥
સ્વપ્ને કપિદુર્નિમિત્તં, શ્રુતા રામકથા શુભા ।
દેવીં દ્રેધા વિમુહ્યન્તીં પશ્યન્તં નૌમિ મારુતિમ્ ॥ ૩૩ ॥
કા ત્વં વસિષ્ઠયન્દ્રાત્રિપત્નીષ્ઠિતિ વિતર્કિતૈઃ ।
સીતામૌનમપાસ્યન્તં પ્રણતં નૌમિ મારુતિમ્ ॥ ૩૪ ॥
રામદૂતોઽસ્મિ મા ભૈષીઃ શ્રદ્ધત્સ્વ પ્રતિનેષ્યસે ।
વિશક્લાં સન્ત્યજેત્યેવંવદન્તં નૌમિ મારુતિમ્ ૩૫
સુગ્રીવસખ્યં ભૂષાદ્યાવેદનં વાલિનો વધમ્ ।
તીર્ત્વાબ્ધિં દર્શનં દેવ્યા આખ્યાન્તં નૌમિ મારુતિમ્ ॥ ૩૬ ॥
અભિજ્ઞાનેન સુગ્રીવોદ્યોગેન વિરહાધિના ।
સુખિનીં દુઃખિનીં દેવીં પશ્યન્તં નૌમિ મારુતિમ્ ॥ ૩૭ ॥
માનિનીં દૃઢવિસંભાં રાઘવોદ્યોગકાક્ષિણીમ્ ।
રક્ષો જિત્વૈવ નેયાં તાં નમન્તં નૌમિ મારુતિમ્ ॥ ૩૮ ॥
કાકોદન્તં રામગુણાન્ દેવૃભક્તિં શિરોમણિમ્ ।
અભિજ્ઞાનતયા દાત્રીં ધ્યાયન્તં નૌમિ મારુતિમ્ ॥ ૩૯ ॥
મણૌ પ્રતીતામુત્સાહોદ્યોજનપ્રાર્થિનીં સતીમ્ ।
આશ્વાસયન્તમુચિતૈર્હૃતુભિર્નૌમિ મારુતિમ્ ॥ ૪૦ ॥
પુનસ્તદેવાભિજ્ઞાનં સ્મારયન્ત્યા કૃતાશિષમ્ ।
મૈથિલ્યા મનસા રામમાસન્નં નૌમિ મારુતિમ્ ॥ ૪૧ ॥
દૃષ્ટ્વા સીતાં ધૃવે જન્યે જ્ઞાતું રક્ષોબલં વનમ્ ।
વિનાશ્ય તોરણાસીનં યુયુત્સું નૌમિ મારુતિમ્ ॥ ૪૨ ॥
રાક્ષસીજ્ઞાતવૃત્તાન્તરાવણપ્રેષિતાન્ ક્ષણાત્ ।
નિઘ્નન્તં કિઙ્કરાનેકં જવિષ્યું નૌમિ મારુતિમ્ ॥ ૪૩ ॥
જયત્યતિબલ ઇતિ ગર્જન્તં પાદપાગ્નિના ।

दग्ध्वा यैत्यं पुनः सङ्गामोत्सुकं नौमि मारुतिम् ॥ ४४ ॥
 परिधीकृत्य सालद्रुं प्रहस्तसुतमारणम् ।
 दशग्रीवबलेयत्ताञ्जिज्ञासुं नौमि मारुतिम् ॥ ४५ ॥
 सप्तमात्यसुतानात्मनिनैर्गतञ्जुवितान् ।
 कृत्वा पुनस्तोरणाग्रे लसन्तं नौमि मारुतिम् ॥ ४६ ॥
 उद्विञ्जरावणाज्ञप्तपृतनापतिपञ्चकम् ।
 प्रापय्य पञ्चतां तोरणाग्रस्थं नौमि मारुतिम् ॥ ४७ ॥
 अक्षं राजात्मजं वीरं दर्शनीयपराक्रमम् ।
 हत्वा नियुञ्जे तिष्ठन्तं तोरणे नौमि मारुतिम् ॥ ४८ ॥
 नीतमिन्द्रजितास्रेण ब्राह्मेण क्षणरोधिना ।
 सभास्थरावणोदीक्षाविस्मितं नौमि मारुतिम् ॥ ४९ ॥
 दशास्यं मन्त्रिसंवीतं वरोदीर्घं महाद्युतिम् ।
 अनादृत्याहवक्लान्तिं पश्यन्तं नौमि मारुतिम् ॥ ५० ॥
 क्रोडसि कस्यासि केनात्रागतो लज्जं वनं कुतः ।
 प्रहस्तस्योत्तरं दातुमुद्युक्तं नौमि मारुतिम् ॥ ५१ ॥
 सुग्रीवसयिवं रामदूतं सीतोपलब्धये ।
 प्राप्तमुक्त्वा तद्वितोक्तिनिरतं नौमि मारुतिम् ॥ ५२ ॥
 भ्रातृसान्वित पौलस्त्यादिष्ट वालाञ्जियोजनम् ।
 कर्तव्यचिन्तातिव्यग्रमुदीर्घं नौमि मारुतिम् ॥ ५३ ॥
 वालदाहभिया सीताप्रार्थनाशीतलानलम् ।
 प्रीणयन्तं पुरीटाहङ्गीषणं नौमि मारुतिम् ॥ ५४ ॥
 अवध्य इति वालाग्रन्यस्ताञ्जिं नगरीं क्षणात् ।
 दहन्तं सिद्धगन्धर्वैः स्तुतं तं नौमि मारुतिम् ॥ ५५ ॥
 लब्धा सीता, रिपुर्जातः, बलं दृष्टं, वृथाभिलम् ।
 सीतापि मौढ्याद्दग्धेति सीदन्तं नौमि मारुतिम् ॥ ५६ ॥
 आपृच्छ्य मैथिलीं रामदर्शनत्वरयायलात् ।
 त्रिङ्गटादुत्पतन्तं तं कृतार्थं नौमि मारुतिम् ॥ ५७ ॥
 सोपायनैरङ्गदाद्यैरुन्नदङ्घ्रिदुपास्थितम् ।
 दृष्ट्वा सीतेत्युदीर्याथ व्याभ्यान्तं नौमि मारुतिम् ॥ ५८ ॥

तीर्त्वांन्विष्योपलभ्याश्चास्य यत्संक्रत्वोपदिश्य य ।
दृष्ट्वा दृष्ट्वाऽऽगतोऽस्मीति ब्रुवन्तं नौमि मारुतिम् ॥ ५६ ॥
दृष्ट्वा सीतां रामनाम श्रावयित्वा समागतः ।
भूतं कर्तव्यमित्येतान् पृच्छन्तं नौमि मारुतिम् ॥ ५० ॥
न वयं, कपिराऽत्र प्रमाणां प्रतियाम तम् ।
कुर्मस्तदादिष्टमिति प्रत्युक्तं नौमि मारुतिम् ॥ ५१ ॥
मध्येमार्गं मधुवने निपीय मधु पुष्कलम् ।
नदद्विर्वाणैः साकं क्रीडन्तं नौमि मारुतिम् ॥ ५२ ॥
माद्यञ्जत्यत्कपिवृतं ध्वस्ते मधुवने क्षणात् ।
अभियुक्तं दधिमुपेनाव्यगं नौमि मारुतिम् ॥ ५३ ॥
सीतां दृष्ट्वा मधुवनध्वंसाद्विज्ञाय तुष्यता ।
दिदृक्षितं कपीशेनात्यादराञ्चौमि मारुतिम् ॥ ५४ ॥
निशम्य सुग्रीवादेशं त्वरितैः सप्रिभिवृत्तम् ।
सुग्रीवेणादरादृष्टं महितं नौमि मारुतिम् ॥ ५५ ॥
नियतामक्षतां सीतां अभिज्ञानं मणिं य तम् ।
निवेद्य प्राञ्जलिं प्रह्वं कृतार्थं नौमि मारुतिम् ॥ ५६ ॥
दृष्ट्वा यूयामणिं साश्रु स्मृत्वा तातविदेहयोः ।
रामेण वृत्तविस्तारे योदितं नौमि मारुतिम् ॥ ५७ ॥
विस्रम्भं तर्जनं शोकावेगं य समयावधिम् ।
सन्देशमुक्त्वा कर्तव्योद्योजकं नौमि मारुतिम् ॥ ५८ ॥
त्वय्येता त्वयि विस्रब्धा विजित्य रिपुमञ्जसा ।
प्रत्यादेयेति विनयाद्ब्रह्मन्तं नौमि मारुतिम् ॥ ५९ ॥
स्निग्धरामपरीरम्भमुग्धस्मेरमुष्णाम्बुजम् ।
हृदयासीनवैदेहीराघवं नौमि मारुतिम् ॥ ७० ॥
एति आत्रेय श्रीबालकृष्णशास्त्रिविरचितः
सुन्दरकाण्डप्रतिसर्गसङ्गहात्मकः ।

From Hanumatstutimanjari, Mahaperiaval Publication
Proofread by PSA Easwaran psaeaswaran at gmail

——
.. Sundarastava ..
was typeset on August 3, 2016
——

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

